

rechtbank

‘Vuile hufter, heb je nu je zin?’

Een van de twee verdachten liegt dat hij barst. Maar wie spreekt de waarheid in de uit de hand gelopen burenruzie in de Burgumer bomenbuurt? De officier van justitie zegt het te weten.

„Vuile hufter, heb je nu je zin?” Zo luchtte buurman A (69) zijn hart toen hij met zijn vrouw en hondje langs overbuurman B (54) liep. Die had een procedure gewonnen tegen de bouw van een erker aan de woning van A. De aanbouw moest worden gesloopt.

Tot hier lopen de lezingen gelijk, maar daarna gaan ze verschillen. Volgens buurman B, die bezig was een houten paal uit zijn aanhanger te tillen, maakte A hem die paal afhandig en tuigde hij hem ermee af. Eerst op het tuinpad, daarna in de garage.

Maar A heeft een ander verhaal. Toen hij zijn hart had gelucht, liep hij met vrouw en hond het pad van de buurman af om naar de over-

**Verdacht: burenr
(69 en 54) uit Burgum**

**Van: poging zware
mishandeling**

**Eisen: 80 uur (B); geen
rechtsvervolging (A)**

kant te gaan. Plotseling voelde hij harde slagen tegen zijn schouder, bovenarm en been. B had hem met de paal geslagen.

Daar bleef het niet bij. B was door het dulle heen, vertelt A aan de rechters. Hij bleef maar meppen. Zijn ogen stonden wild in zijn hoofd. Hij raakte niet alleen A maar ook diens vrouw, die na een enkeloperatie met een kruk liep.

Om zich te verdedigen pakte A de

paal van B af. Hij maaide ermee rond om de boze overbuurman op afstand te houden en raakte hem. Tot B de andere kant van de paal te pakken kreeg en beiden niet meer loslieten. Zo duwde A de ander achteruit de garage in. Daar struikelde B en viel hij met zijn hoofd tegen een kast. Einde schermutseling.

Later werd A door zes agenten van huis gehaald en „als een boef” in een cel gegooid. Het openbaar ministerie heeft hem gedagvaard wegens poging doodslag. Officier van justitie Martijn Kappeijne van de Coppello zegt dat hij ter zitting een ander beeld heeft gekregen.

Het geweld van A is juridisch gezien een poging tot zware mishandeling. Maar het was volgens de officier gerechtvaardigde zelfverdediging. Kneuzingen op het lichaam van A passen bij diens lezing over de aanval door B. Daarom vraagt hij A van alle rechtsvervolging te ontslaan. Daar is advocaat Tjalling van

der Goot het mee eens.

A sluit zijn zaak emotioneel af „Ik kom uit een politiegezin. Mijn vader zei: zorg dat je nooit voor de rechter komt. En nu zit ik hier.”

Even later verschijnt B voor de rechtbank. Hij zegt dat hij A alleen maar heeft gevraagd zijn erf af te gaan. Maar die pakte zijn paal en ging hem daarmee te lijf. „Ik maak je dood”, riep hij daarbij.

B vluchtte zijn garage in, maar kon A niet tegenhouden. Binnen schopte A hem onderuit en toen hij op de grond lag is hij met zijn eigen paal ernstig mishandeld. B doet het voor met een meegebrachte paal.

Zoals een Afrikaanse vrouw maniok stampt. „Zo beukte hij op mijn hoofd en ribben. Hij liet me voor dood achter”, zegt B. „Het was een slachtpartij.” Hij zag door zijn vingers heen hoe A’s vrouw een duit in het zakje deed door hem met haar kruk te slaan.

Zijn overbuurman is een leugenaar, zegt hij. Zoals die beweert dat

hij met zijn paal heeft geslagen, kan hij het helemaal niet met zijn hernia. Bovendien is hij maar een klein mannetje. „Ik ben geen partij voor hem.”

Toch vindt de officier dat hij onwaarheid spreekt. Vooral omdat het letsel van A past bij diens verhaal en het letsel van B te licht is als het zou zijn gelopen zoals B beschrijft. Hij vraagt een veroordeling van B wegens een poging tot zware mishandeling en eist tachtig uur werkstraf.

Advocaat Ersen Albayrak komt met verrassende gezichtspunten. Hij suggereert dat A zichzelf kan hebben verwond om geloofwaardig over te komen. Bovendien citeert hij een getuige die de zoon van A kort na het voorval zag wegfietsen met twee ijzeren staven. Waren dat de krukken van zijn moeder waar hij sporen van geweld van wilde verwijderen? De advocaat vraagt vrijspraak.

Uitspraak over twee weken.